

מדד JPPI לחברה הישראלית

שלוש שנים לפרוץ המלחמה, הישראלים לא מסכימים בשאלה אם ישראל ניצחה בה, ורובם מעריכים שהשקט לא יחזיק מעמד יותר מכמה חודשים. בהתאם, עולה חשיבות הנושא הבטחוני כ"מכריע" בבחירות. בדו"ח החודשי כמה חלקים המתייחסים למלאת שלוש שנים למלחמה, לחשיבות הבחירות ולנושא שיכריע בהן, לשביעות הרצון מההיצע הפוליטי, למהלכים הנדרשים מהמשלה הבאה, וכן לשינויים במסורת, באמונה ובהגדרה העצמית מאז תחילת המלחמה.

הממצאים העיקריים

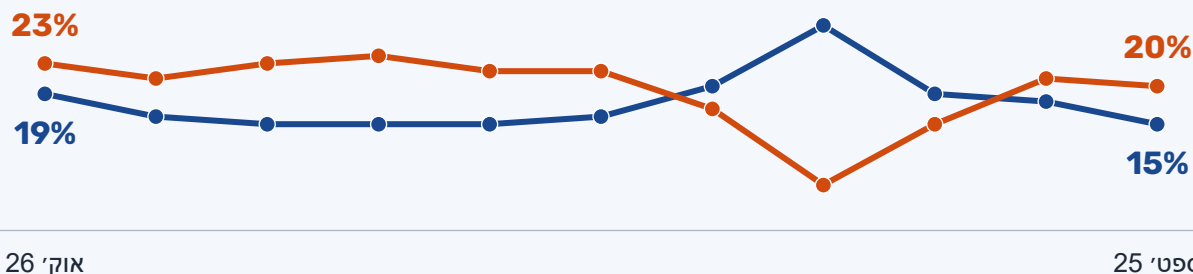
- שלוש שנים למלחמה: ארבעה מכל עשרה ישראלים מרגישים שישראל ניצחה, ירידה לעומת לפני שנה.
- "מלחמת שבעה באוקטובר" נשאר השם הרווח למלחמה, בימין "מלחמת התקומה" הפך לשם המועדף.
- שמונה מכל עשרה סבורים שהבחירות בסוף החודש חשובות במיוחד או החשובות בתולדות המדינה.
- הביטחון מתחזק כנושא המכריע בבחירות הקרובות. אחדות ורפורמה משפטית בירידה.
- אחרי הבחירות: רוב רוצה הגבלת כהונה לראש הממשלה, ניסיון להעביר חוקה ו-ועדת חקירה ממלכתית.
- אין רוב שרוצה ממשלה שבה יושבים גם הליכוד וגם המפלגה הגדולה בגוש השינוי.
- מחצית מהיהודים רוצים רפורמה משפטית רחבה, שני שלישים מתנגדים לפטור מגיוס ללומדי תורה.
- מחצית מרוצים מהיצע המפלגות והמועמדים לראשות הממשלה.
- בימין עדיפות לרפורמה משמעותית במשרד המשפטים, באופוזיציה עדיפות לרפורמה במשרד החינוך.
- רוב תומכים בביטול את משרדי ירושלים ומסורת ישראל, המורשת וההתיישבות.
- שבעה מכל עשרה סבורים כי טראמפ הוא "הנשיא הכי ידידותי לישראל אי פעם".
- ירידה לעומת השנה שעברה בשיעור המדווחים על התחזקות שמירת המסורת בעקבות המלחמה.

נתוני סקר מדד החברה הישראלית של המכון למדיניות העם היהודי (JPPI) נאספו באוקטובר 2026 באמצעות הפאנל של אתר המדד (618 משיבים במגזר היהודי), ובמגזר הערבי באמצעות חברת אפקאר (203 מרואיינים, כמחציתם באופן אינטרנטי וכמחציתם באופן טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו על פי הצבעה ודתיות כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמואל רוזנר ונח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי. יעוץ סטטיסטי: פרופ' דוד שטיינברג.

שלוש שנים לשבעה באוקטובר

כמה את/ה מרגיש/ה שישראל מנצחת ו/או ניצחה במלחמה?

■ לגמרי ■ בכלל לא

במלאת שלוש שנים למלחמה, ארבעה מכל עשרה ישראלים (41%) מדרגים את תחושת הניצחון בשתי הדרגות הגבוהות, 4 או 5 – שיעור כמעט זהה לאוקטובר 2025 (43%), החודש שבו הופסקה הלחימה בעזה. לעומת זאת, שליש (36%) מדרגים את הניצחון במלחמה ברמות הנמוכות, 1 או 2. בציבור היהודי שיעור מעט יותר גבוה (46%) מרגישים שישראל ניצחה, בציבור הערבי רבע (24%). מחצית (46%) מהערבים בוחרים בשתי הדרגות הנמוכות. בפילוח אידיאולוגי ניכרת מגמה עקבית וברורה: שלושה רבעים (76%) ממי שמזהים את עצמם כ"ימין" מדרגים את תחושתם 4 או 5, בימין-מרכז מחצית (53%), במרכז 16%, בשמאל-מרכז 7% ובשמאל 3%.

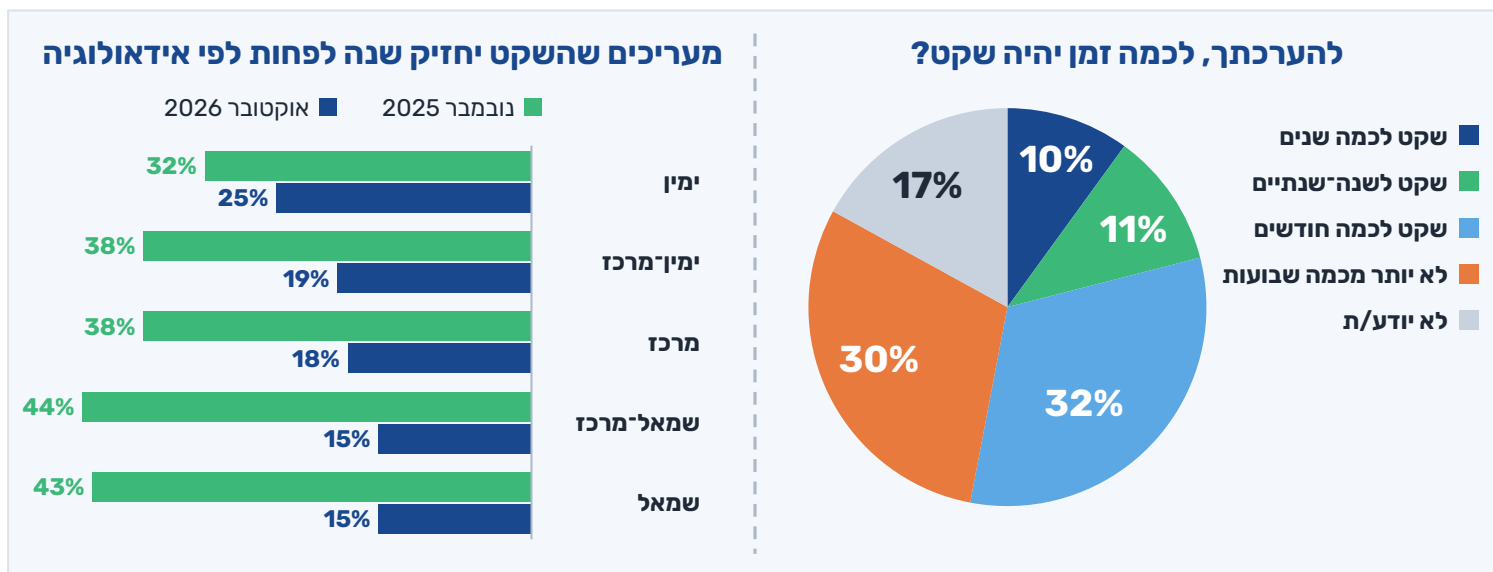
כמה את/ה מרגיש/ה שישראל מנצחת ו/או ניצחה במלחמה באופן כללי
אנא דרג/י מ-1 עד 5 (1 – 'בכלל לא', 5 – 'לגמרי') (%)

5 – לגמרי	4	3	2	1 – בכלל לא	
15	28	25	12	20	ספטמבר 25
18	25	25	11	21	אוקטובר 25
19	25	28	13	15	נובמבר 25
28	28	27	10	7	מרץ 26
20	26	26	11	17	אפריל 26
16	22	26	14	22	מאי 26
15	22	25	16	22	יוני 26
15	23	21	17	24	יולי 26
15	23	25	15	23	אוגוסט 26
16	23	24	16	21	ספטמבר 26
19	22	22	14	23	אוקטובר 26

מבט לאחור, על שלוש שנות המלחמה, מחייב זהירות: בשנתיים הראשונות השאלה נוסחה בלשון עתיד ("כמה את/ה בטוח/ה שישראל תנצח במלחמה"), ומאוקטובר 2025 היא מנוסחת בלשון הווה ועבר ("מנצחת ו/או ניצחה"). הנוסחים אינם זהים, אבל הכיוון חד-משמעי: בציבור היהודי ירד שיעור המדרגים את הניצחון בשתי הדרגות הגבוהות משלושה רבעים (74%) בשבועות הראשונים של המלחמה, לשני שלישי (63%) כעבור שנה, למחצית (49%) כעבור שנתיים – ולפחות ממחצית (46%) היום. שיעור היהודים שבחרו בדרגה הנמוכה ביותר עלה בתקופה זו מ-6% ל-20%.

תחושת הניצחון במלאת שנה, שנתיים ושלוש שנים למלחמה (יהודים) (%)					
אוקטובר 2023 ("כמה את/ה בטוח/ה שישראל תנצח במלחמה")	1 – בכלל לא	2	3	4	5 – לגמרי
6	4	16	24	51	
אוקטובר 2024 ("כמה את/ה בטוח/ה שישראל תנצח במלחמה")	12	8	16	25	39
אוקטובר 2025 ("כמה את/ה מרגיש/ה שישראל מנצחת ו/או ניצחה במלחמה")	15	11	24	30	19
אוקטובר 2026 ("כמה את/ה מרגיש/ה שישראל מנצחת ו/או ניצחה במלחמה")	20	14	20	24	22

האם המלחמה הסתיימה?

שנה אחרי שהופסקה הלחימה חזרנו ושאלנו, בנוסח זהה לזה של נובמבר 2025, האם המלחמה הסתיימה למשך זמן ארוך. בנובמבר 2025 כארבעה מכל עשרה (37%) ישראלים העריכו שהשקט יחזיק מעמד שנה לפחות – 18% אמרו "כמה שנים" ו-19% "שנה-שנתיים". היום חושבים חמישית (21%) בלבד שהשקט יהיה ארוך טווח או לשנה-שנתיים: 10% ו-11% בהתאמה. במקום זאת, שלישי (32%) מעריכים שיהיה שקט "לעוד כמה חודשים" (20% בנובמבר 2025), ועוד 30% – "לא יותר מעוד כמה שבועות" (לפני שנה 32%). כלומר, שישה מכל עשרה ישראלים מעריכים שהשקט לא יחזיק יותר מכמה חודשים, לעומת מחצית לפני שנה. בציבור היהודי ובציבור הערבי התמונה דומה.

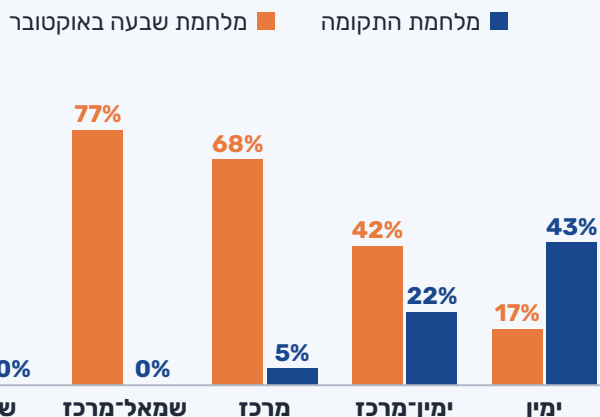
השינוי הזה אינו מפוזר באופן שווה על פני המפה הפוליטית. בנובמבר 2025 הימין היה המחנה הפסימי ביותר - 44% מהמגדירים את עצמם ימין העריכו שהשקט יחזיק רק כמה שבועות, לעומת כרבע במרכז ובשמאל-מרכז. היום ההבדלים בין המחנות כמעט נמחקו: בכל המחנות כשליש מעריכים "כמה שבועות" ובין רבע לשליש "כמה חודשים". מי שזזו הם המרכז והשמאל: בשמאל-מרכז ירד שיעור המעריכים שקט של שנה ומעלה מ-44% ל-15%, בשמאל מ-43% ל-15%, במרכז מ-38% ל-18% ובימין-מרכז מ-38% ל-19%. בימין הירידה מתונה בהרבה: מ-32% ל-25%. במילים אחרות, לפני שנה המרכז והשמאל קיוו שההסכם הוא סופה של המלחמה, והימין לא האמין בכך, היום כולם מעריכים שההסכם אינו מסמן את סופה של המלחמה. ראוי להזכיר שכבר ביולי 2026, כששאלנו מה נכון לעשות בגזרת עזה, שלישי (35%) מהישראלים ו-41% מהיהודים אמרו "לחזור ללחימה עד להשגת המטרות" - כלומר, ההערכה שהשקט זמני אינה רק תחזית, אצל חלק מהציבור היא גם רצון.

להערכתך, האם המלחמה הסתיימה או לא הסתיימה למשך זמן ארוך? (%)					
לא יודעת/ת	אני מעריכ/ה שיהיה שקט ללא יותר מעוד כמה שבועות	אני מעריכ/ה שיהיה שקט לעוד כמה חודשים	אני מעריכ/ה שיהיה שקט לשנה-שנתיים	אני מעריכ/ה שיהיה שקט לזמן ארוך של כמה שנים	
11	32	20	19	18	כלל הישראלים - נובמבר 2025
17	30	32	11	10	כלל הישראלים - אוקטובר 2026
9	33	21	21	17	יהודים - נובמבר 2025
17	30	33	11	9	יהודים - אוקטובר 2026
19	27	19	13	22	ערבים - נובמבר 2025
16	33	27	11	14	ערבים - אוקטובר 2026

מעריכים שהשקט יחזיק מעמד שנה לפחות ("כמה שנים" + "שנה-שנתיים") (%)		
אוקטובר 2026	נובמבר 2025	
25	32	ימין
19	38	ימין-מרכז
18	38	מרכז
15	44	שמאל-מרכז
15	43	שמאל

שמה של המלחמה

"מלחמת התקומה" מול "מלחמת שבעה באוקטובר" לפי אידאולוגיה

איך את/ה מכנה את המלחמה?

עם סיום הלחימה החליטה הממשלה לשנות את שמה הרשמי של המלחמה מ"מלחמת חרבות ברזל" ל"מלחמת התקומה". בנובמבר 2025 שאלנו איך צריך לכנות את המלחמה שהסתיימה. החודש שאלנו, בנוסח מעט שונה, איך המשיבים מכנים אותה כעת. התמונה נותרה יציבה: "מלחמת שבעה באוקטובר" נשאר השם שבו משתמשים הכי הרבה ישראלים - 43%, כמו לפני שנה (42%). השם הממשלתי "מלחמת התקומה" נשאר בחירתם של כשישית (18%, לעומת 16%), ו"מלחמת חרבות ברזל", השם הצבאי המקורי, של 16% (13%). השינוי הבולט היחיד הוא היעלמותו של השם "מלחמת שמחת תורה": בנובמבר 2025 בחרו בו 12%, היום 6% בלבד. עשירית (11%) אומרים שאף אחד מהשמות אינו מתאים.

בציבור היהודי השם המועדף תלוי כמעט לחלוטין בעמדה הפוליטית. רוב המזוהים עצמם "שמאל", "שמאל-מרכז" ו"מרכז" (72%, 77% ו-68% בהתאמה) אומרים "מלחמת שבעה באוקטובר". כך גם הקבוצה הבולטת בימין-מרכז. בימין, לעומת זאת, "מלחמת התקומה" הפך בשנה החולפת לשם המוביל: 43% מהימין משתמשים בו, לעומת שליש (32%) בנובמבר 2025 - ורק 17% בימין אומרים "שבעה באוקטובר". "מלחמת שמחת תורה", שלפני שנה היה בחירתם של רבע (23%) מהימין ושל מחצית (45%) מהדתיים, ירד ל-8% ול-12% בהתאמה. בפילוח לפי דתיות, החילונים הם הקבוצה היחידה שבה יש רוב (66%) לשם אחד, "מלחמת שבעה באוקטובר", בקרב הדתיים והחרדים התשובות מתפזרות בין "התקומה" (30% ו-32%), "חרבות ברזל" (31% ו-17%) ו"שמחת תורה" (12% ו-20%). בציבור הערבי שליש (32%) אומרים שאף אחד מהשמות אינו מתאים ו-37% "שבעה באוקטובר".

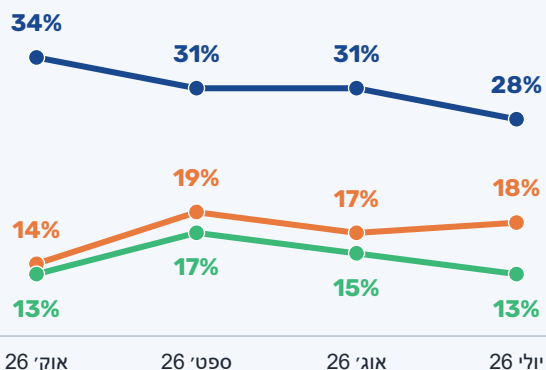
מהאפשרויות הבאות שהוזכרו, איך את/ה מכנה את המלחמה? (%)

לא יודע/ת	אף אחד מאלה	מלחמת חרבות ברזל	מלחמת שמחת תורה	מלחמת שבעה באוקטובר	מלחמת התקומה	
10	7	13	12	42	16	כלל הישראלים - נובמבר 2025
6	11	16	6	43	18	כלל הישראלים - אוקטובר 2026
4	6	17	6	44	22	יהודים - אוקטובר 2026
17	32	9	3	37	2	ערבים - אוקטובר 2026
7	5	20	8	17	43	ימין
4	5	20	8	42	22	ימין-מרכז
2	6	16	3	68	5	מרכז
1	9	10	3	77	0	שמאל-מרכז
8	8	10	3	72	0	שמאל
4	6	11	2	66	10	חילוני
3	6	18	2	42	29	מסורתי לא דתי
2	7	21	9	33	28	מסורתי דתי
5	7	31	12	14	30	דתי
10	5	17	20	15	32	חרדי

חשיבות ונושא הבחירות

הנושא הכי מכריע בבחירות: שלושת המובילים

■ ביטחון ■ שלטון ומשפט ■ אחדות

חשיבות בחירות 2026

39% הכי חשובות בתולדות המדינה
 לעומת 40% בספטמבר ו-33% בפברואר

40% חשובות במיוחד

17% חשובות כמו כל בחירות

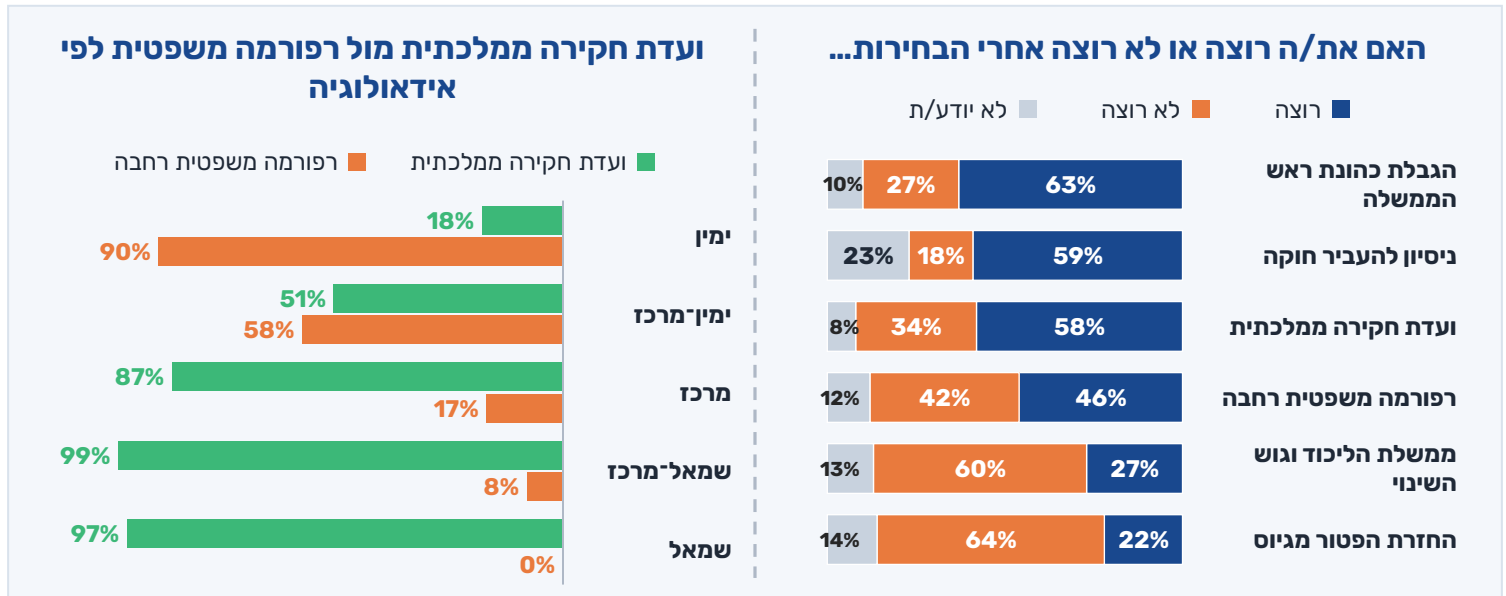
ערב הבחירות, התחושה שמדובר במערכת גורלית נותרה ברמה שנרשמה בחודש שעבר: ארבעה מכל עשרה (39%) ישראלים סבורים שאלה יהיו "הבחירות הכי חשובות בתולדות המדינה" (40% בספטמבר, 33% בפברואר), ועוד 40% חושבים כי מדובר ב"בחירות חשובות במיוחד". רק חמישית (17%) רואים בהן "בחירות חשובות כמו כל בחירות". התחושה הזאת חזקה יותר ככל שנעים שמאלה על המפה: בשמאל 69% ובשמאל-מרכז 59% אומרים "הכי חשובות בתולדות המדינה", במרכז 45%, בימין-מרכז ובימין כשליש (32%-33%).

שליש (34%) מהישראלים אומרים שהנושא המכריע מבחינתם בבחירות יהיה "מי שיתרום לשמירה על הביטחון בצורה הכי טובה", שיעור מעט גבוה לעומת ספטמבר ואוגוסט (31%) וביולי (28%). במקביל ירד משקלם של שני הנושאים שהיו במקום השני והשלישי: "יחסי השלטון ומערכת המשפט", ו"אחדות ופחות מחלוקות". "מדינה יותר ליברלית" יציב על 13%, הכלכלה על 9%. בציבור הערבי הביטחון (37%) והכלכלה (20%) מובילים.

העלייה בהגדרת הביטחון כנושא המכריע ביותר בבחירות הקרובות חוצה מחנות, אך מקורה שונה בכל מחנה: בימין הביטחון עלה מ-40% ל-46% על חשבון "יחסי השלטון והמשפט", במרכז ובימין-מרכז הביטחון עלה (מ-24% ל-25% ומ-30% ל-36%) על חשבון האחדות. בשמאל ובשמאל-מרכז הנושא המוביל נשאר "מדינה יותר ליברלית" (46%-30%).

 JPPI מכון ללימודים ופוליטיקה היהודית והערבית מהאפשרויות הבאות, מה מבחינתך יהיה הנושא הכי מכריע בבחירות? (%)								
לא יודע/ת	אף אחד מהדברים האלה	מי לדעתך יקדם את ישראל להיות מדינה יותר ליברלית	מי לדעתך יקדם את ישראל להיות יהודית יותר	מי לדעתך יטפל ביחסי השלטון ומערכת המשפט בצורה הכי נכונה	מי לדעתך יוביל ליותר אחדות ופחות מחלוקות בצורה הכי טובה	מי לדעתך ינהל את הכלכלה בצורה הכי טובה	מי לדעתך יתרום לשמירה על הביטחון בצורה הכי טובה	
5	7	15	4	18	13	10	28	כלל הישראלים - יולי 26
4	8	13	4	17	15	9	31	כלל הישראלים - אוגוסט 26
2	7	12	3	19	17	9	31	כלל הישראלים - ספטמבר 26
4	9	13	4	14	13	9	34	כלל הישראלים - אוקטובר 26
2	7	13	3	24	18	5	28	יהודים - ספטמבר 26
3	9	14	4	17	13	6	34	יהודים - אוקטובר 26
5	7	6	1	2	13	27	40	ערבים - ספטמבר 26
6	11	6	4	5	10	20	37	ערבים - אוקטובר 26
2	4	1	7	26	8	5	46	ימין
3	6	11	2	20	14	8	36	ימין-מרכז
5	14	25	1	6	19	4	25	מרכז
6	14	30	0	5	21	5	20	שמאל-מרכז
0	15	46	0	10	8	3	18	שמאל

אחרי הבחירות

החודש הצגנו למשיבים שש יוזמות אפשריות לאחר הבחירות, שכולן עלו בשיח הפוליטי בשנה האחרונה, ושאלנו ביחס לכל אחת מהן אם הם רוצים או לא רוצים שיתממשו אחרי הבחירות. שלוש מהן זוכות לרוב בציבור: חוק שמגביל את אורך כהונתו של ראש הממשלה (63%), ניסיון להעביר חוקה לישראל (59%), והקמת ועדת חקירה ממלכתית לשבעה באוקטובר על ידי בית המשפט העליון (58%). רפורמה משפטית רחבה שמורידה חלק מסמכויות בית המשפט העליון מפלגת את הציבור כמעט שווה בשווה - 46% תומכים במהלך ו-42% מתנגדים לו - אך בציבור היהודי יש לו רוב (52%). שני מהלכים נדחים על ידי רוב הציבור: החזרת הפטור מגיוס לחרדים שלומדים תורה (64% מתנגדים), והקמת ממשלה שבה יושבים גם הליכוד וגם המפלגה הגדולה ביותר בגוש השינוי, כשזהות ראש הממשלה תיקבע בהסכמה (60% מתנגדים).

כמה מהמהלכים האלה נבחנו בסקרי JPPI בעבר, בנוסחים אחרים, והתשובות החודש מתיישבות עם מה שנמדד בחודשים קודמים. במאי 2026 אמרו שני שלישי (63%) מהישראלים שצריכה לקום ועדת חקירה כלשהי "בהקדם האפשרי", אך כשהוצגה להם בחירה בין סוגי ועדות, רק 46% בחרו בוועדה ממלכתית בראשות שופט עליון ו-40% בוועדה "לאומית" ללא בית המשפט העליון (בנובמבר 2025 - 46% תמכו בוועדת חקירה ממלכתית ו-42% בלאומית). כשהשאלה מנוסחת כ"רוצה או לא רוצה" ועדה ממלכתית, בלי חלופה, התמיכה עולה ל-58%, בין השאר משום שחלק מתומכי הוועדה הלאומית בימין מרכז תמכו בחודשים קודמים גם באפשרות של ועדת חקירה ממלכתית. בעניין החוקה, בפברואר 2026 רק 46% סברו ש"ניתן להגיע להסכמות שיאפשרו חוקה", היום 59% רוצים שייעשה ניסיון - כלומר, ייתכן שיותר ישראלים רוצים חוקה ממי שמאמינים שאפשר להגיע אליה.

ברוב השאלות הללו הפילוח האידאולוגי חד: תמיכה בהקמת ועדת חקירה ממלכתית - 97% בשמאל, 87% במרכז, 18% בימין, תמיכה בהגבלת כהונה - 95% בשמאל, 90% במרכז, 27% בימין, תמיכה ברפורמה משפטית - 90% בימין, 17% במרכז, אפס בשמאל. בשאלת החוקה הפער קטן יותר, משום שבימין הדעות חלוקות: 39% רוצים, 30% לא רוצים ו-30% לא יודעים. הממצא החריג הוא זה שנוגע לאפשרות של ממשלת הליכוד עם המפלגה הגדולה בגוש השינוי: זה המהלך היחיד שנדחה בכל המחנות. בשמאל ובשמאל-מרכז ההתנגדות כמעט גורפת (87% ו-80%), במרכז 74% - אבל גם בימין רוב (54%) לא רוצה ממשלה כזאת, ורק בימין-מרכז יש כמעט שוויון (41% רוצים, 48% לא).

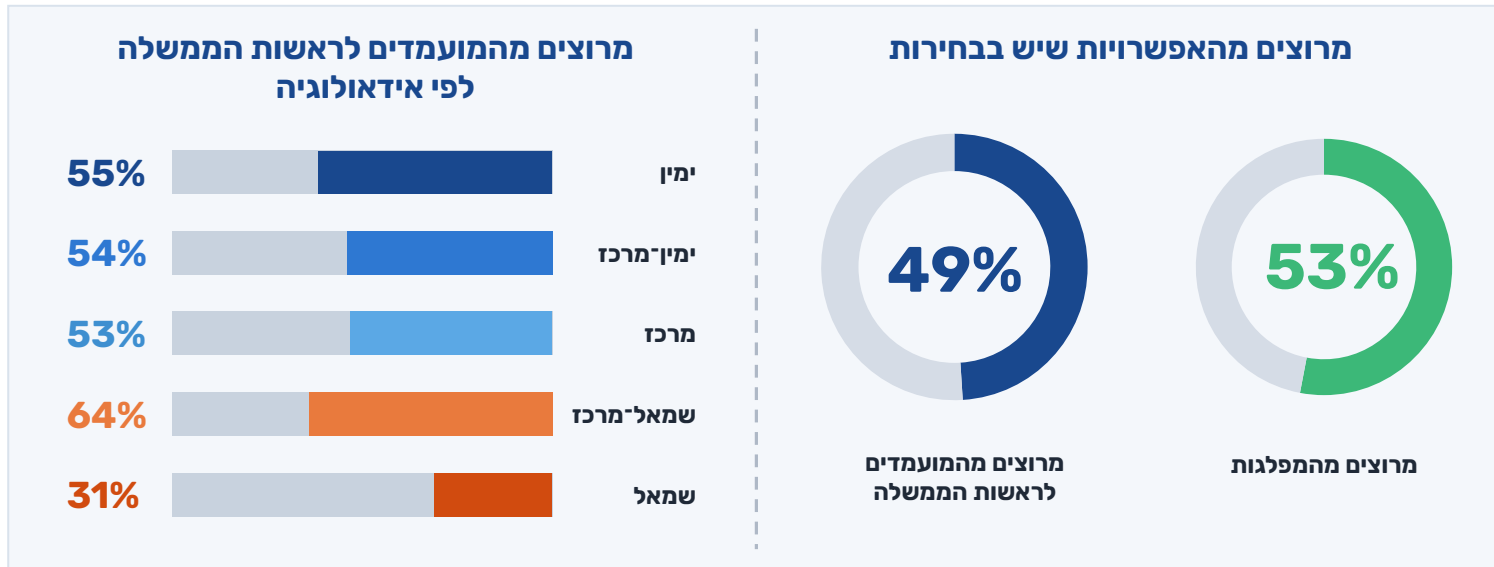
ההתנגדות לממשלה משותפת של הליכוד וגוש השינוי אינה חדשה, וגם אינה נובעת מחוסר רצון באחדות. ביוני 2026 דירגו הישראלים את החשיבות של אחדות בחברה הישראלית ב-7.9 בממוצע בסולם של 0-10, אבל באותו סקר נרשמה גם ירידה בנכונות להתפשר על מדיניות לטובת לכידות. חודש לאחר מכן, ביולי 2026, כששאלנו איזו קואליציה הישראלים היו רוצים שתקום אחרי הבחירות, רק 28% בחרו באחת משלוש האפשרויות של "קואליציה רחבה עם מפלגות משני הגושים" (16% בלי חרדים וערבים, 8% בלי חרדים, 5% בלי ערבים); 30% רצו קואליציה של גוש הימין ו-35% קואליציה של גוש השינוי. הישראלים רוצים אחדות, אבל יותר משהם רוצים אחדות הם רוצים קואליציה של המחנה הפוליטי שלהם.

האם את/ה רוצה או לא רוצה שאחרי הבחירות... (%)			
לא יודע/ת	לא רוצה	רוצה	
10	27	63	יועבר חוק שמגביל את אורך כהונת ראש הממשלה
23	18	59	יהיה ניסיון להעביר חוקה לישראל
9	34	58	תוקם ועדת חקירה ממלכתית לשבעה באוקטובר (ע"י בית המשפט העליון)
12	42	46	תועבר רפורמה משפטית רחבה שמורידה חלק מסמכויות בית המשפט העליון
13	60	27	תוקם ממשלה שבה יושבים גם הליכוד וגם המפלגה הגדולה בגוש השינוי
14	64	22	יוחזר הפטור מגיוס לחרדים שלומדים תורה

ששת הפריטים הוצגו כשאלות נפרדות, בנוסח "האם את/ה רוצה או לא רוצה שאחרי הבחירות..."

תומכים במהלכים הבאים (%)						
החזרת הפטור מגיוס לחרדים שלומדים תורה	הקמת ממשלה שבה יושבים גם הליכוד וגם המפלגה הגדולה בגוש השינוי	רפורמה משפטית רחבה שמורידה חלק מסמכויות בית המשפט	ועדת חקירה ממלכתית לשבעה באוקטובר	ניסיון להעביר חוקה לישראל	הגבלת כהונת ראש הממשלה	
22	27	46	58	59	63	כלל הישראלים
24	28	52	55	61	61	יהודים
14	20	23	68	50	70	ערבים
37	35	90	18	39	27	ימין
20	41	58	51	64	63	ימין-מרכז
8	17	17	87	78	90	מרכז
3	14	8	99	87	96	שמאל-מרכז
8	5	0	97	85	95	שמאל
10	16	26	79	79	82	חילוני
20	38	57	49	59	55	מסורתי לא דתי
26	30	58	49	53	56	מסורתי דתי
22	42	79	30	43	42	דתי
75	35	90	20	32	25	חרדי

ההיצע הפוליטי

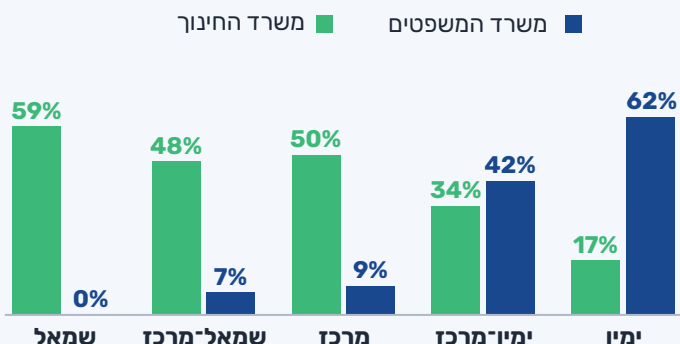
האם הישראלים מרוצים ממה שמוצע להם בבחירות? התשובה לא אחידה. מחצית מהם (53%) אומרים שהם "בסך הכל מרוצים" מהמפלגות המתמודדות, ו-37% לא מרוצים. ביחס למועמדים האפשריים לראשות הממשלה המרוצים הם כמחצית (49%), והלא-מרוצים 42%. בציבור היהודי שביעות הרצון גבוהה יותר (57% מהמפלגות, 54% מהמועמדים), ובציבור הערבי נמוכה בהרבה - רק 38% מרוצים מהמפלגות ו-31% מהמועמדים.

בקרוב היהודים, שביעות הרצון מהמפלגות דומה בכל המחנות, למעט המחנה הקטן של השמאל, שבו שיעור נמוך יותר מרוצים. בשאלת המועמדים לראשות הממשלה הפער בולט יותר: בכל המחנות מימין ועד שמאל-מרכז הרוב מרוצים, ואילו בשמאל הרוב לא מרוצים. בפברואר 2026 שאלנו שאלה דומה בנוסח שונה, עם שלוש אפשרויות: רבע (24%) אמרו אז שהם "מרוצים מאפשרויות הבחירה", שליש (34%) ש"יש מספיק אפשרויות סבירות" ושליש (34%) שאינם מרוצים. הנוסחים אינם ניתנים להשוואה ישירה, אבל שיעור הלא-מרוצים חצי שנה לפני מערכת הבחירות וערב מערכת הבחירות - דומה.

כשאת/ה חושב/ת על המפלגות שמתמודדות בבחירות הקרובות / על המועמדים האפשריים לראשות הממשלה, האם את/ה בסך הכל מרוצה או לא מרוצה מהאפשרויות שיש? (%)				
מרוצה - מפלגות	לא מרוצה - מפלגות	מרוצה - מועמדים לראשות הממשלה	לא מרוצה - מועמדים לראשות הממשלה	
53	37	49	42	כלל הישראלים
57	35	54	39	יהודים
38	47	31	55	ערבים
59	34	55	37	ימין
58	37	54	44	ימין-מרכז
58	30	53	35	מרכז
60	31	64	31	שמאל-מרכז
46	41	31	54	שמאל

משרדי הממשלה

משרד המשפטים מול משרד החינוך לפי אידאולוגיה

באיזה משרד הכי חשוב למנות שר/ה שיעשו רפורמה משמעותית?

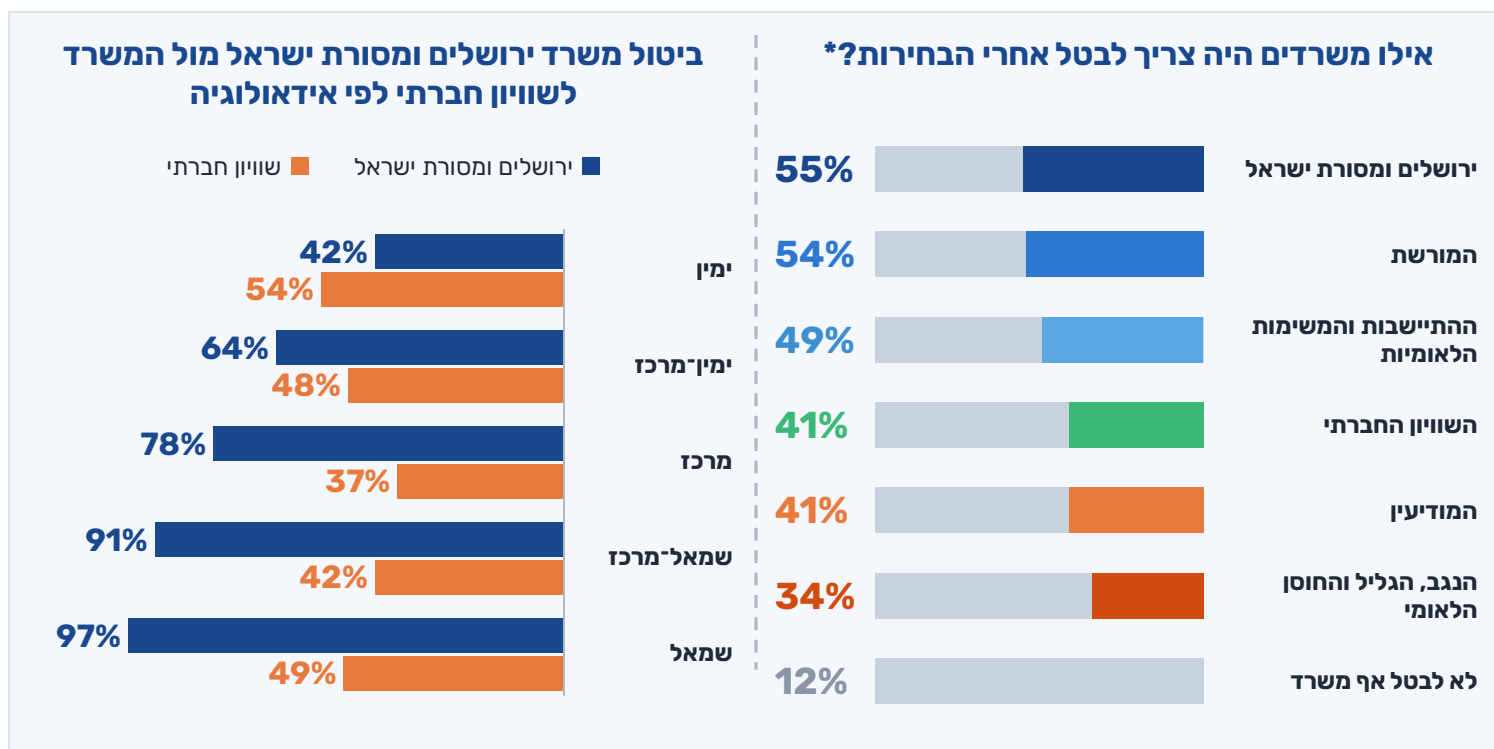

לקראת הבחירות ביקשנו מהמשיבים לומר באיזה משרד, מתוך שישה, הכי חשוב למנות במהירות שר או שרה שיעשו בו רפורמה משמעותית. שני משרדים נבחרים כמעט באותו שיעור: משרד המשפטים (31%) ומשרד החינוך (30%). אחרים, במרחק, המשרד לביטחון הפנים (18%) והאוצר (9%). משרד הביטחון (4%) ומשרד הבריאות (2%) כמעט אינם נבחרים.

ה"תיקו" בין משפטים לחינוך הוא תוצאת דירוג של שני ציבורים אחרים: בימין 62% אומרים משרד המשפטים ו-17% חינוך, ואילו במרכז 50% אומרים חינוך, 23% ביטחון פנים – ורק 9% משרד המשפטים. במרכז ובשמאל-מרכז מחצית בוחרים בחינוך. גם בפילוח לפי דתיות ניכר מדרג מובהק: 58% מהחרדים ו-50% מהדתיים בוחרים במשפטים, 42% מהחילונים בחינוך. בציבור הערבי, מסיבות מובנות, הבחירה נופלת על המשרד השלישי: 37% מצביעים על המשרד לביטחון הפנים.

מהמשרדים הבאים, באיזה משרד לדעתך הכי חשוב למנות במהירות שר או שרה שיעשו בו רפורמה משמעותית? (%)

לא יודע/ת	אף אחד מהם	משרד בטחון הפנים	משרד הבריאות	משרד האוצר	משרד הבטחון	משרד החינוך	משרד המשפטים	
4	1	18	2	9	4	30	31	כלל הישראלים
3	1	14	2	9	3	34	35	יהודים
5	3	37	4	11	6	17	15	ערבים
2	0	4	1	9	4	17	62	ימין
2	2	10	2	8	2	34	42	ימין-מרכז
4	0	23	1	10	1	50	9	מרכז
7	3	28	0	4	4	48	7	שמאל-מרכז
0	3	28	3	3	5	59	0	שמאל
4	1	22	1	7	2	42	21	חילוני
2	1	14	3	6	3	34	37	מסורתי לא דתי
2	2	14	0	9	2	30	40	מסורתי דתי
2	2	2	0	10	4	31	50	דתי
5	0	0	3	10	10	15	58	חרדי

*אפשר היה לסמן יותר ממשרד אחד. מוצגים ששת המשרדים שנבחרו בשיעור הגבוה ביותר.

בשאלה נפרדת התבקשו המשיבים לבחור מתוך רשימה של 14 משרדי ממשלה את אלה שלדעתם יש לסגור לאחר הבחירות. מספר משרדי הממשלה גדל משמעותית בממשלות האחרונות והגיע ל-31. תופעה זו כבר עוררה בעבר דיון ציבורי וגררה ביקורת: המבקרים טוענים כי מדובר בבזבז כספי ציבור כדי לפצות שותפים קואליציוניים. שלושה משרדים נבחרים כמועמדים לסגירה על ידי יותר ממחצית מהישראלים: משרד ירושלים ומסורת ישראל (55%), משרד המורשת (54%) ומשרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות (50%). אחריהם באים המשרד לשוויון חברתי (41%), משרד המודיעין (41%) ומשרד הנגב, הגליל והחוסן הלאומי (34%). רק שמינית מהישראלים (12%) אומרים שאין לבטל אף אחד מהמשרדים. בציבור היהודי שיעור ביטול המשרדים גבוה יותר - כשני שלישי היו מבטלים את משרד ירושלים ומסורת ישראל (64%) ואת משרד המורשת (63%), בציבור הערבי השיעורים נמוכים בהרבה: חמישית (22%) לא היו מבטלים אף משרד.

גם כאן נרשמו הבדלים משמעותיים בסדרי העדיפויות על פי הקבוצות האידאולוגיות השונות. בשמאל, בשמאל-מרכז ובמרכז הרשימה המיועדת לביטול מורכבת בעיקר מ"משרדי הזהות" של הקואליציה הנוכחית: ירושלים ומסורת ישראל (97%, 91% ו-78% בהתאמה), ההתיישבות (87%, 86%, 73%) והמורשת (87%, 82%, 80%). בימין המשרד שהכי הרבה היו מבטלים הוא דווקא המשרד לשוויון חברתי (54%), ורק כ-40% היו מבטלים את ירושלים ומסורת ישראל או את המורשת ושליש את ההתיישבות.

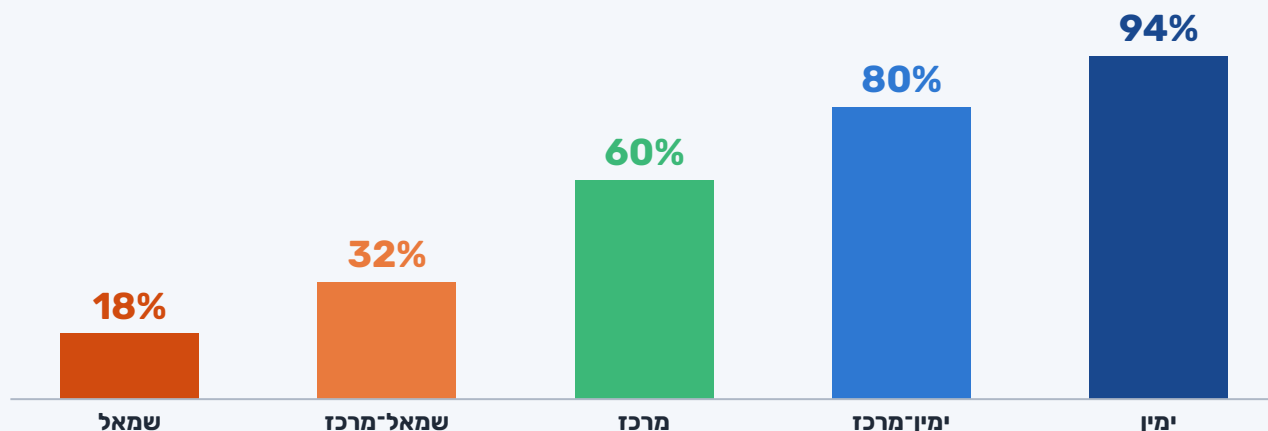
ממשרדי הממשלה הבאים, איזה משרד לדעתך היה צריך לבטל אחרי הבחירות? (%)

ימין	ימין-מרכז	מרכז	שמאל-מרכז	שמאל	ערבים	יהודים	כלל הישראלים	
28	18	9	7	5	4	19	16	המשרד להגנת הסביבה
54	48	37	42	49	8	49	41	המשרד לשוויון חברתי
6	5	3	4	0	7	5	5	משרד הבינוי והשיכון
22	19	16	23	23	6	21	18	משרד החדשנות המדע והטכנולוגיה
13	14	10	12	18	12	14	13	משרד העלייה והקליטה
0	0	0	0	0	1	0	0	משרד החוץ
7	6	6	8	10	3	7	6	משרד האנרגיה והתשתיות
42	64	78	91	97	18	64	55	משרד ירושלים ומסורת ישראל
38	47	54	71	74	8	49	41	משרד המודיעין
28	35	42	51	67	14	39	34	משרד הנגב הגליל והחוסן הלאומי
31	55	73	86	87	26	55	49	משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות
7	4	4	5	13	3	6	6	משרד התקשורת
41	67	80	82	87	14	63	54	משרד המורשת
17	11	5	9	10	4	13	11	משרד התרבות והספורט
15	14	6	1	0	22	10	12	לא צריך לבטל אף אחד מהם
5	2	3	1	3	15	3	6	לא יודע/ת

*ניתן לסמן יותר מאפשרות אחת

טראמפ וארה"ב

מסכימים עם האמירה "טראמפ הוא הנשיא הכי ידידותי לישראל אי פעם"*

*מאוד נכונה ו"די נכונה" יחד, אוקטובר 2026.

בנובמבר 2025, אחרי ביקור הנשיא טראמפ בישראל ונאומו בכנסת, בחנו את ההסכמה לקביעה של ראש הממשלה ושל אישים אחרים, שטראמפ הוא "הנשיא הכי ידידותי לישראל אי פעם". החודש חזרנו על השאלה. ההסכמה לאמירה זו נותרה רחבה: שבעה מכל עשרה ישראלים (69%) סבורים שזו אמירה "מאוד נכונה" (34%) או "די נכונה" (35%), לעומת 72% בנובמבר 2025. בציבור היהודי ההסכמה ירדה מ-76% ל-72%, בציבור הערבי היא נותרה על כשישה מכל עשרה (58%). ראוי להזכיר כי במקביל, בשאלה אחרת שאנחנו שואלים מדי כמה חודשים, שיעור הישראלים המביעים "אמון רב" בטראמפ ירד במהלך 2026 מ-34% במרץ ל-10% באוגוסט. בפברואר 2026 מחצית (49%) מהישראלים הגדירו את טראמפ "אחד הנשיאים הכי טובים בתולדות ארה"ב", וביוני 2026, כששאלנו אם ארה"ב היא "ידידת אמת" של ישראל, 27% אמרו שהיא ידידת אמת "יותר מבשנים האחרונות" ו-26% אמרו "פחות מבשנים האחרונות". הישראלים ממשיכים לראות בטראמפ ידיד גדול של ישראל, אך פחות ופחות מהם סומכים עליו.

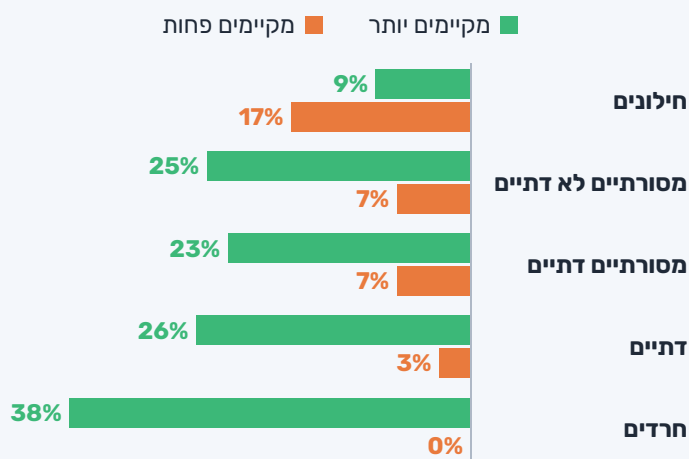
השחיקה המסוימת בתדמיתו של טראמפ אינה מתבטאת בימין, שבו ההסכמה שהוא הנשיא הידידותי אי פעם נותרה כמעט מלאה (94%), ולא בשמאל, שבו היא הייתה ונותרה נמוכה (18%). היא נרשמה בשמאל-מרכז, שבו ירד שיעור המסכימים ממחצית (52%) לשליש (32%), ובמידה פחותה בימין-מרכז (מ-85% ל-80%).

מספר אישים ישראלים ובהם ראש הממשלה אמרו שדונלד טראמפ הוא הנשיא הכי ידידותי לישראל אי פעם. האם לדעתך? (%)

לא יודע/ת	זו אמירה לא נכונה	זו אמירה לא כל כך נכונה	זו אמירה די נכונה	זו אמירה מאוד נכונה	
8	6	15	34	38	כלל הישראלים - נובמבר 2025
5	9	17	35	34	כלל הישראלים - אוקטובר 2026
5	5	15	36	40	יהודים - נובמבר 2025
3	8	18	37	35	יהודים - אוקטובר 2026
20	9	15	26	30	ערבים - נובמבר 2025
14	14	14	28	31	ערבים - אוקטובר 2026
0	2	3	32	62	ימין
5	4	12	39	41	ימין-מרכז
5	8	27	51	9	מרכז
4	16	49	30	2	שמאל-מרכז
8	38	36	18	0	שמאל

המלחמה, המסורת והאמונה

שמירת מסורת מאז תחילת המלחמה לפי דתיות

דיווח על התחזקות מאז תחילת המלחמה

בנובמבר 2025, בתום הלחימה בעזה, פרסמנו דו"ח מיוחד על השפעת המלחמה על שמירת המסורת, האמונה וההגדרה העצמית של הישראלים. החודש, לאחר כמעט שנה, חזרנו על אותה סדרת שאלות באותו נוסח. התמונה הכללית דומה – רוב גדול של ישראלים אומרים שלא חל שינוי בדפוסי המסורת שלהם, ובקרב מי שמדווחים על שינוי יותר מדווחים על התחזקות מאשר על היחלשות – אבל ה"התחזקות" המדווחת קטנה מזו של לפני שנה. חמישית (20%) מהיהודים אומרים שהם מקיימים יותר מנהגים של מסורת יהודית מאשר לפני המלחמה, לעומת רבע (27%) בנובמבר 2025, עשירית (10%) מקיימים פחות (8% בשנה שעברה), ושבעה מכל עשרה (69%) באותה רמה (62%). בשאלה על אמונה באלוהים התמונה דומה: 22% מהיהודים אומרים שהם מאמינים יותר מבעבר, 12% פחות, ושני שלישי (65%) באותה רמה. גם בציבור הערבי נרשמה ירידה קלה בשיעור המדווחים על התחזקות: מ-23% ל-20% ביחס למסורת, ומ-37% ל-32% ביחס לאמונה – אם כי בקרב הערבים שיעור המדווחים על היחלשות נותר אפסי (3%).

הממצא המרכזי של הדו"ח הקודם חוזר גם הוא בצורה ברורה: ההתחזקות ניכרת בעיקר בקרב מי שהיו מסורתיים או דתיים מלכתחילה, ואילו בקרב החילונים, הקבוצה הגדולה ביותר בציבור היהודי, המגמה דווקא הפוכה. 9% מהחילונים אומרים שהם מקיימים יותר מסורת מכפי שקיימו לפני המלחמה, ו-17% – אומרים שפחות, 6% מאמינים יותר, ו-21% פחות. בכל שאר הקבוצות המאזן נוטה לצד התחזקות המסורת, ועולה עם רמת הדתיות: בקרב המסורתיים הלא-דתיים 25% אומרים שהם מקיימים יותר מסורת מבעבר ו-22% אומרים שהם מאמינים יותר, בקרב הדתיים 26% ו-41%, בקרב החרדים 38% ו-52%, ואף לא אחד מהמשיבים מקרב החרדים מדווח על ירידה בשמירת המסורת. הפילוח האידאולוגי מקביל: בימין 35% מקיימים יותר מסורת ו-40% מאמינים יותר, ובשמאל-מרכז 21% מקיימים פחות מסורת ו-26% מאמינים פחות.

באופן כללי, האם היית אומר/ת שמאז תחילת המלחמה את/ה... (%)

מקיימת יותר מנהגים של מסורת יהודית	מקיימת/ת פחות	בערך אותה רמה	
יהודים – נובמבר 2025	27	8	62
יהודים – אוקטובר 2026	20	10	69
ערבים – נובמבר 2025	23	8	56
ערבים – אוקטובר 2026	20	7	59
כלל הישראלים – אוקטובר 2026	20	9	67
ימין	35	2	62
ימין-מרכז	17	6	75
מרכז	7	19	71
שמאל-מרכז	3	21	73
שמאל	3	13	85
חילוני	9	17	72
מסורתי לא דתי	25	7	69
מסורתי דתי	23	7	70
דתי	26	3	70
חרדי	38	0	62

באופן כללי, האם היית אומר/ת שמאז תחילת המלחמה את/ה... (%)

מאמין/ה יותר בא-לוהים	מאמין/ה פחות	בערך אותה רמה	
28	9	59	יהודים - נובמבר 2025
22	12	65	יהודים - אוקטובר 2026
37	4	52	ערבים - נובמבר 2025
32	3	56	ערבים - אוקטובר 2026
24	10	63	כלל הישראלים - אוקטובר 2026
40	4	55	ימין
23	6	70	ימין-מרכז
5	21	73	מרכז
1	26	71	שמאל-מרכז
3	13	79	שמאל
6	21	71	חילוני
22	7	70	מסורתי לא דתי
30	0	67	מסורתי דתי
41	4	55	דתי
52	0	45	חרדי

בשאלה פרטנית על מנהגים שהישראלים מקיימים "יותר מאשר קודם" הירידה לעומת השנה שעברה, נובמבר 2025, ניכרת בכל סעיף. המנהג הנפוץ ביותר נשאר תפילה, אבל שיעור היהודים האומרים שהם מתפללים יותר מאז תחילת המלחמה ירד משליש לחמישית, שיעור הקוראים יותר בתנ"ך או בתהילים ירד מחמישית לשמינית, כמו כן חלה ירידה גם בשיעור ההולכים יותר לבית הכנסת, מדליקי נרות השבת, מניחי התפילין, לובשי הציצית והמקפידים יותר על צניעות. בהתאם, שיעור היהודים שאינם עושים יותר אף אחד מהדברים האלה עלה ממחצית (55%) לשני שלישים (65%). בציבור הערבי רבע (24%) מתפללים יותר, לעומת שלישים (32%) לפני שנה. כמחצית (48%) מהחרדים ושלישים (35%) מהדתיים מתפללים יותר, וכך גם רבע (28%) מהמסורתיים הלא-דתיים.

מהדברים הבאים, אנא סמני/י רק את מה שאת/ה עושה יותר מאשר קודם מאז תחילת המלחמה* (%)

אף אחד מאלה	יותר מתלבש/ת יותר בצניעות	לובש יותר ציצית	מדליקה יותר נרות שבת	מניח יותר תפילין	הולך/ת יותר לבית כנסת	קורא/ת יותר בתנ"ך / תהילים	מתפלל/ת יותר	
55	9	7	11	9	11	20	31	יהודים - נובמבר 2025
65	3	4	6	5	8	13	22	יהודים - אוקטובר 2026
88	0	0	5	2	1	4	4	חילוני
60	2	4	12	5	12	18	28	מסורתי לא דתי
58	2	7	2	9	14	12	30	מסורתי דתי
44	7	11	4	8	13	22	35	דתי
25	8	5	3	5	15	25	48	חרדי

*ניתן לסמן יותר מתשובה אחת

בנוסף שאלה אחר ביקשנו מהמשיבים למקם את עצמם על סולם של שבע דרגות, כשהדרגה האמצעית מייצגת את מצב האמונה שלהם ערב המלחמה. גם כאן תמונת השינוי המצטיירת מתונה מזו של לפני שנה: מחצית (53%) מהיהודים מעידים כי נשארו באותה רמה שהיו ערב המלחמה (43% בנובמבר 2025), שליש (32%) עלו בסולם (43% אז) ו-15% ירדו (לעומת 12% בשנה שעברה). בציבור הערבי 44% נשארו במקום, 46% עלו ו-4% ירדו. גם כאן בקרב החילונים נרשמה מגמה אחרת לעומת שאר הקבוצות בסולם המסורת: רבע (26%) מהם ירדו בסולם ו-11% עלו, בעוד שבקרב הדתיים 56% עלו ובקרב החרדים 58%.

כשביקשנו מהמשיבים להעריך מה קרה לאמונתם של "הקרובים והחברים" שלהם, הרושם הוא של התחזקות רחבה יותר מזו שהנשאלים מדווחים עליה אישית ביחס לעצמם (גם נתון זה דומה לתופעה שנצפתה במחקרים של המכון על "התחזקות" של מבוגרים צעירים ושל בני נוער): 41% מהיהודים סבורים שסביבתם התחזקה באמונה (49% בשנה שעברה), ורק עשירית (10%) שנחלשה. הפער בין ה"אני" לסביבה בולט במיוחד בקרב החילונים: 11% מהם מדווחים על התחזקות שלהם, אבל 20% סבורים שסביבתם התחזקה. כפי שצינו בדו"ח הקודם, ייתכן שהרושם הזה הוא תוצר של השיח הציבורי על "התחזקות", או של העובדה שהתחזקות נראית לעין יותר משחיקה.

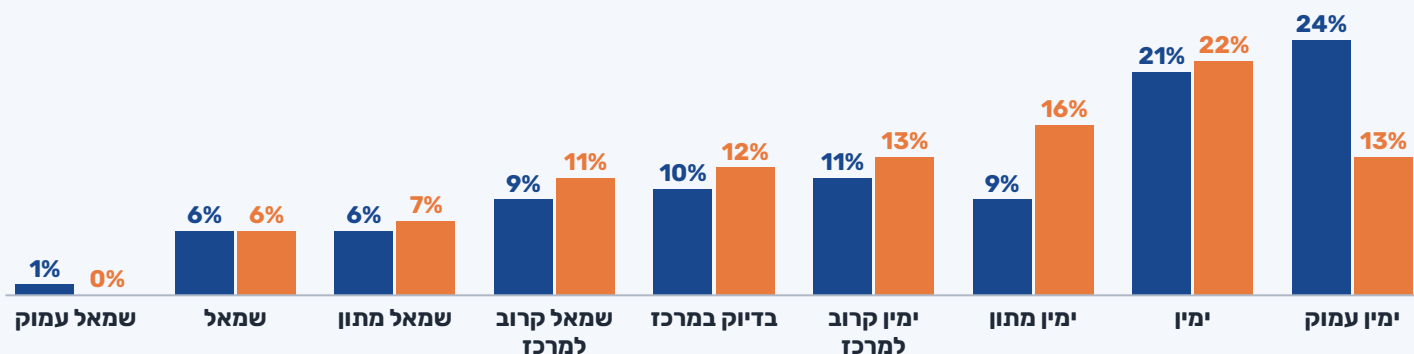
נדמיון סולם של 7 שלבים של אמונה בא-לוהים, ונניח שערב המלחמה את/ה היית בדרגה 4 על הסולם.
באיזו דרגה את/ה היום? (%)

7-5 (התחזקות)	4 (כמו לפני המלחמה)	3-1 (היחלשות)	
43	43	12	יהודים - נובמבר 2025
32	53	15	יהודים - אוקטובר 2026
52	31	10	ערבים - נובמבר 2025
46	44	4	ערבים - אוקטובר 2026
35	51	13	כלל הישראלים - אוקטובר 2026
11	63	25	חילוני
35	55	10	מסורתי לא דתי
50	45	6	מסורתי דתי
56	38	6	דתי
57	40	3	חרדי

דתיות ועמדה פוליטית

מיקום על הסולם הפוליטי: לפני המלחמה לעומת היום

■ "לפני המלחמה הייתי..." ■ "היום אני..."

כמו בנובמבר 2025, ביקשנו מהמשיבים היהודים להגדיר את עצמם על סולם דתיות מפורט של תשע קטגוריות - פעם כפי שהיו ערב המלחמה, ופעם כפי שהם מרגישים היום. התמונה המצרפית יציבה כמעט לחלוטין: שליש (32%) מגדירים עצמם "חילונים לחלוטין" לפני ואחרי, חמישית "חילונים קצת מסורתיים", ו-15% "מסורתיים". כעשירית (10%) מהיהודים מגדירים את עצמם היום בקטגוריה "יותר דתית" מזו שבה היו לפני המלחמה, ומחציתם (5%) בקטגוריה פחות דתית. התזוזות הן בעיקר של "חילונים קצת מסורתיים" שהפכו ל"מסורתיים" (12% מהקבוצה), ושל "דתיים ליברלים" ו"דתיים" שעברו קטגוריה אחת ימינה בסולם (16% מכל קבוצה). בקרב החילונים לחלוטין 92% נשארו במקומם.

בסולם הפוליטי התזוזה הנטענת חזקה בהרבה, ובכיוון שזיהינו כבר לפני שנה: ימינה, ובעיקר אל הקצה. שיעור היהודים המגדירים את עצמם "ימין עמוק" – ביחס למה שהם זוכרים שהיו לפני המלחמה – כמעט הוכפל, משמינית (13%) לפני המלחמה לרבע (24%) היום. בסך הכל, גודלו של כלל גוש הימין על ארבע הקטגוריות המרכיבות אותו נשאר כמעט זהה לשנה שעברה (מ-63% ל-65%), מה שהשתנה הוא ההתפלגות בתוכו. כשבוחנים את תנועת היחידים, שליש (33%) מהיהודים שמיקמו עצמם על הסולם אומרים שזזו ימינה מאז תחילת המלחמה, 14% זזו שמאלה ו-54% שנשארו במקומם. בציבור הערבי, כמו לפני שנה, אין תזוזה: רבע "בדיוק במרכז", שלושה מכל עשרה "שמאל", ורבע לא יודעים להשיב.

חשוב לציין כי את הסולם בן תשע המדרגות אנחנו מודדים גם באופן ישיר, בלי התייחסות למלחמה, מדי יולי. במדידה הישירה של יולי 2025 הגדירו את עצמם "ימין עמוק" 13% מהיהודים, וביוני 2026 – 14%. כלומר, המספר שהמשיבים נותנים ל"לפני המלחמה" (13%) תואם את המדידה הישירה, ואילו המספר שהם נותנים ל"היום" (24%) גבוה יותר. ייתכן שניסוח השאלה, שמזמין את המשיב לדווח על שינוי, הוא שמוביל להבדל. במקרה כזה, שחלק מהישראלים מרגישים שזזו ימינה יותר מכפי שזזו בפועל.

איפה היית לפני המלחמה לעומת איפה את/ה היום? (%)								
שאל עמוק	שמאל	שמאל מתון	שמאל קרוב למרכז	בדיוק במרכז	ימין קרוב למרכז	ימין מתון	ימין	ימין עמוק
1	4	5	9	9	14	18	24	11
לפני המלחמה הייתי... – נובמבר 2025								
1	3	5	7	9	9	14	28	19
היום אני... – נובמבר 2025								
0	6	7	11	12	13	16	22	13
לפני המלחמה הייתי... – אוקטובר 2026								
1	6	6	9	10	11	9	21	24
היום אני... – אוקטובר 2026								

הפרש ל-100 – "אף אחד מאלה" ולא יודע/ת.

בסולם מפורט של עמדות פוליטיות, איפה היית ממקמ/ת את עצמך? (%)									
שאל עמוק	שמאל	שמאל מתון	שמאל קרוב למרכז	בדיוק במרכז	ימין קרוב למרכז	ימין מתון	ימין	ימין עמוק	
2	5	7	8	10	12	16	22	13	יולי 2025
0	3	7	9	13	16	13	23	14	יולי 2026